

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARAD



Redacția și Administrația:
ARAD, STRADA EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENT
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

„Doriri de mai bine“!

În afară de vârstă, de credință și origină, evadările, schimbările mediului social, al vieții, sunt dorite de toți. Dar, această dorire de schimbare, de scăpare de anumite lucruri, este așteptată cu un interes mai viu atunci, când trecutul a fost mai puțin plăcut, cu toții sperând că viitorul va fi mai bun.

S'a dus un an. Anul cel nou se face mai plăcut sub aceste multiple așteptări.

S'a dus un an de care au fost legate atâtea speranțe, dar care a desiluzionat atât de mult.

Anul ce ne-a încrustat pe fețe o nouă încrețire, semn al bătrâneții, iar în sufletele tuturor atâtea amăgiri, oare acest an n'a fost el dorit altfel?

Câți oare din cei care azi nu mai sunt printre noi, n'au urât și ei anului 1939 bun venit?

Câtoro dintre acei ce au căzut pradă războiului ucigător, nu li s'au vesit „anul nou fericit“?

Atâția schilozii rămași fără adăpost, muritori de foame, n'au fost și ei felicități, n'au primit atâtea și atâtea strângeri de mână cu „an nou mai bun“.

Și dupăcum nu există cauză fără efect, tot așa și această problemă, a vitregiei anului 1939, are cauza sa.

Toate doririle de bine, toate urările și strângerile călduroase de mâini, toate așteptările momentului de trecere dintr'un an într'altul în diferite localuri și în diferite petreceri, n'au fost și ele decât comportări vitregi ale oamenilor față de ei înșiși.

„Pe El, isvorul de apă vie“,¹ oamenii creștini ai zilelor noastre l au părăsit înlocuindu-l cu „lacuri sărăcăcioase care nu pot ține apă“.² Căci ce altceva ar putea fi decât o îndepărtare de creștinism, toate adevăratele bătălii pen-

tru ocupare de locuri la toate localurile de petreceri de „reveillon“.

Ce altceva ar putea fi această comportare a noastră, decât că nu ascultăm porunca Dumnezeului care ne poruncește: „Depărtați-vă de apă streină și din fântână streină să nu beți“.³ Desigur însă că puțini sunt cei cari voesc a da ascultare.

Iată am trecut într'un an nou. Ce deosebire, sub raportul pregătirii, al primirii acestui an? Nici una mai cu osebire. Aceleași urări de „mai bine“ prin graiu viu sau scris, prin scris rapid — telegrame — sau simple felicitări, aceleași pregătiri în ale mâncării și petrecerilor. Aceleași cheltuieli cu „reveillon“-ul și petreceri în familie.

Cu alte cuvinte noi fiecare, unul altuia, unul mai sărac decât altul în cele duhovnicești, ne dorim an nou mai bun, ne pronunțăm asupra celor viitoare de mai bine, fără a ține seamă însă că „nu poate curăți și sfinți apă, cel ce însuși este necurat și la carele Duhul sfânt nu este“.⁴

Nu voim să știm că „necurați fiind noi, toate cele dorite de necurați, necurate vor fi“ Vegherea, purtarea de grijă asupra anului ce a venit este doar a Domnului. Lui îi este dat a ști toate, iar nouă a ne supune întru toate călcând pe urmele Lui.

Strămoșii noștri de Sf. Sărbători, de Anul nou, își cereau ertare unul altuia, se sărutau, sărutare frățescă. Din această zi au făcut ziua împăcării celei drepte și sfinte.

Dreptaceea gândurile lor de mai bine, doririle lor, s'au implinit.

Noi cei de azi, numai dacă le vom urma în faptele lor, vom fi mântuiți, alifel toate doririle noastre de Anul nou vor fi zădărnice.

Prof. Gh. Coman

¹ Ieremia II, 13.

² Ieremia II, 13.

³ Pilde V¹³, 1.

⁴ Ezechiel 36 v. 25.

Religia creștină

în comparație cu celelalte religii din lume

Înaintând tot mai mult în domeniul științelor, înțelegem rolul spiritual al religiilor din trecutul omenirii. Opere de literatură sacră au fost desgroate în mai multe colțuri ale lumii; templele își monumentele vechiului Egipt ne amintesc despre civilizația egipteană, unde religia a jucat un rol important. Civilizația chaldeo-siriană e un exemplu mareț de întâlnire al mai multor popoare: Indiile, China, Tibetul și Japonia, cu vechile lor biblioteci pline de înțelepciune, toate sunt monumente de măreție și de înțelegere a divinului.

Istoria religiilor ne ajută la înțelegerea marilor probleme din istoria umanității; ea ne deschide drumul înspre o lume a trecutului, cu perspectivele însă spre acel viitor, pe care timpurile noastre îl dorim cu multă nerăbdare. Literatura, arta și legislația, toate sunt împreunate în domeniul teologiei. Vorbind despre religiile omenirii și comparându-le cu religia creștină, observăm că niciuna nu poate sta alături de creștinism, fiindcă Iisus Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu — înșasi Divinitatea; — nu poate fi comparat cu Confucius, Budha, Mohamed, nici din punct de vedere religios, sau moral.

O greșală mare s'a făcut până acum, deoarece în multe istorii ale religiilor creștinismul n'a fost tratat aparte, ci înglobat pur și simplu în istoria Evreilor; foarte sumar tratat. Apoi greșeala aceasta începe să fie tot mai mult înlăturată.

Cercetătorii trecutului religios, au scos la lumina zilei Bibliile vechilor popoare orientale și ale celor din Extremul-orient. Vedeile cuprind înțelepciunea Indiilor, cărțile budhiștilor spun despre Dhamma, că a fost un „atoate știutor”, învățător al celor sfinți și propagator al adevărului, în cărțile Zend-Avesta se găsesc legile lui Voh-Manu-Ahura-Mazda, cuvinte de înțelepciune și bunătate; în care găsim cuvintele lui Alah și cuvântările lui Mohamed. Toate aceste opere ale popoarelor din trecut conțin un sămbure de adevăr. Adevărul însă așa cum este relatat de religia creștină, nu poate fi obiect de discuție.

Ne vine în minte „o discuție între evrei și cu un oarecare Iisus, care a murit, și despre care Pavel spunea că este viu” (Faptele Apostolilor, XXV, 19).

Iată, ce putea observa un funcționar roman în anul 60, cu privire la religia creștină. Multe cărți s'au scris despre religia creștină și se vor mai scrie, fiindcă „esența vicleșii creștine” o constituie viața lui Iisus Hristos. Lumea creștină, sau creștinismul e întemeiat pe un fapt bine cunoscut atât în istoria religiilor, cât și în istoria profană, pe faptul istoric al existenței divine a lui Iisus Hristos; și creștinii se numeau în trecut ca și azi, toți cei ce mărturisesc, că Iisus Hristos trăește și azi și conduce în mod nevăzut Biserica, lumea. Aceasta constituie originalitatea și esența creștinismului.

Astfel pusă problema, toate celelalte religii n'au acest element spiritual de natură divină, accentuat de întreaga lume din trecut și din zilele noastre.

Între toate religiile, fără a excepta, creștinismul este singura revelație care depășește istoria prin bogăția transcendentă a conținutului său, ce s'a încarnat într-o persoană care nu numai că a transmis o doctrină, ci se prezintă ca Adevăr și Dreptate în lume. Cele-

alte religii ce-i drept, au avut întemeietorii lor, pe cari contemporanii au putut să-i vadă, și să-i atingă, convingându-se despre existența lor, dar nici unul dintre ei: Zoroastru, Budha sau Mohamed, nu s'a propus ca obiect de credință credincioșilor lor. Toți au predicat o doctrină în afară de propria lor persoană. Iisus este învățătorul care se dă drept obiect de credință. El este totodată și „consumatorul”. „Să ne uităm jinta la Căpetenia și Desavârșirea credinței noastre, adică la Iisus, care pentru bucuria care-l era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și Săda dea dreapta Scaunului de domnie a lui Dumnezeu”. El este fundamentul, piatra triumfiulară, este realitatea, Dumaezeu”, care-l adorat. Zoroastru, Budha sau Mohamed, nu sunt decât personalități istorice, ei au trecut ca și Platon și Aristoteles; influența lor nu-i decât o amintire, dar pentru creștin, Iisus este infinit mai mult. Iisus este imanența istorică, care acționează prin Biserica Sa vie și conduce întreaga lume creștină în mod invizibil, în mod transcendent, deasupra anilor și a secolelor. El este în viața pururea prezent, alături de noi.

A scrie istoria religiei creștine, înseamnă a descrie viața lui Iisus Hristos și a Bisericii creștine, pe care EL a întemeiat-o și care continuă în lumea aceasta opera Sa de mântuire. Din punct de vedere istoric, creștinismul spune I. Huby (Cristus), prezintă trei aspecte principale: doctrina, calea ce trebuie să o urmeze creștinul și în sfârșit partizanii (creștinii). Doctrina lui Iisus, calea și „partidul lui” (partizanii) sunt aceleași realități complexe, pe care trebuie să le ia în seamă istoria religiei creștine. Personalitatea lui Iisus Hristos, în comparație cu a celorlalți întemeietori de religii, a stârnit o vie simpatie și o curiozitate extraordinară. De ea s'au ocupat cei mai mulți cercetători, studind cu un viu interes profunzimea înțelepciunii trecute. De aceea azi, grație studiilor complexe, ce le posedăm putem afirma cu toată certitudinea, că religia creștină ocupă locul cel dintâi în toate domeniile vieții spirituale.

Valorile esențiale ale creștinismului sunt: Adevărul și mântuirea neamului omenesc. Mântuirea însă nu poate veni decât cu ajutorul „cetății sfinte”, a împărăției lui Dumnezeu, care înfrățește întreaga umanitate.

Evanghelia lui Hristos este propagată tuturor oamenilor, nu ca o simplă doctrină de morală a vreunui întemeietor de religie, ci ca o realitate profundă în comparație cu altele din viață, ca o soluție a unei probleme de viață pe care fiecare o poate avea după trebuință. Ea este prezentată omenirii întregi, oamenilor de diferite rase, de diferite limbi, cu un cuvânt aceluși, cari-L voiesc pe Iisus Hristos, cari văd în EL pe Fiul lui Dumnezeu, principiul a tot ce-i bun și adevărat în lume.

Religia creștină strălucește între celelalte religii ale lumii, aduce balsamul spiritual atât de necesar vremurilor noastre!!

Prof. C. Rudneanu.

Savonarola: Meditații

Călugărul Girolamo Savonarola (1452-1498) a fost prins și întemnițat din porunca papei Alexandru VI pentru predicile rostite împotriva acestuia. După o tortură de 11 zile, condamnat la moarte, l-au dus în celula închisorii, unde a mai stat până la execuție. Măna dreaptă i-a fost cruțată, ca să poată semna procesul verbal. Cu această mână, cu trupul frânt în tortură, condamnat la moarte, a scris meditațiile la Psalmul „Miluește-mă,” în zilele dela 24 Aprilie până la 23 Mai 1498, când a fost spânzurat și apoi, după obiceiul catolic, ars.

Publicăm aceste meditații, — după cât știm, prima dată în limba românească — în „Biserica și Școala” pentru frumusețea și pentru valoarea lor. Titlul consacrat este acesta: „Meditațiile lui Savonarola în temniță la Psalmul Miluește-mă”. Noi le dăm sub titlu prescurtat: Savonarola: Meditații.

*

1. O, nenorocitul de mine. Rămas-am fără ajutor, căci am supărat cerul și pământul. Unde să merg, la cine să mă întorc, la cine aș putea să găsesc scăpare, cui îi va fi milă de mine? La cer nu îndrăznesc să-mi ridic privirea, căci am păcătuit greu împotriva cerului. Pe pământ nu găsesc scăpare, căci pricină de sminteală m'am făcut pe pământ. Dar ce să fac? Să dăsnădăjduesc? Nu. Dumnezeu e milostiv, îndurat este Mântuitorul meu. Dumnezeu îmi este scăparea. El nu se va scârbi de făptura sa, chipul său nu l va respinge. Plângând și tânguindu-mă vin la tine, Dumnezeule milostiv. Tu ești singura mea nădejde, singurul meu liman. Dar, ce pot să-ți spun, când abia îndrăznesc să-mi ridic ochii la tine. Cu glas de durere strig, mila ta o cer și zic:

„Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta”.

Dumnezeule, cea ce locuiești întru lumina cea neajunsă, Dumnezeule cea ce ești ascuns, pe care cu ochii noștri trupești nu te putem vedea, pe care mințea făpturii nu te poate cuprinde, limba omenească și îngerească nu te poate spune, Dumnezeule necuprins, pe tine te caut, pe tine te chem întru ajutor, Dumnezeule negrăit, cea ce ești, cea ce ești. Știu că ești ființa cea mai înaltă, dacă în adevăr ești ființă, sau mai curând pricina tuturor ființelor, dacă în adevăr ești pricină: căci nu găsesc un nume pentru negraita ta mărire.

Dumnezeule, cea ce ești tot ce este întru tine, cea ce ești înțelepciunea, cea ce ești bunătatea, cea ce ești atotputernicia, cea ce ești fericirea cea mai înaltă, de vreme ce ești milostiv ce altă ai fi decât milostivirea?

Și eu nu sunt decât ticăloșia. Iată, ticăloșia stă înaintea ta, Dumnezeule, cea ce ești milostivirea. Și tu, milostivire, ce vei face? Negreșit lucrarea ta, pe care n'o poți despărți de firea ta. Și ce e lucrarea ta? Să ștergi ticăloșia, să ridici pe oamenii ticăloși. Miluește mă dar, Dumnezeule, ridică-mi, o, milostivire, ticăloșia, șterge-mi păcatele, căci acestea sunt ticăloșia mea cea mai mare, ridică-mă pe mine căzutul, arată-ți lucrarea ta întru mine și întru mine să arăți toată puterea ta.

Adâncul chiamă adâncul. Adâncul ticăloșiei chiamă adâncul milei, adâncul păcatelor chiamă adâncul milelor. Dar adâncul milei e mai adânc decât adâncul ticăloșiei. Adâncul înghite adâncul. Adâncul milei înghite adâncul ticăloșiei: miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta.

Miluește-mă, nu după mila cea puțină a oamenilor, și după mila ta cea mare, nemăsurată, necuprinsă, care ovârșește fără de măsură toate păcatele. După mare mila ta, ce ai avut o când așa ai iubit lumea, că pe unul născut Fiul tău l ai dat pentru ea. O mai mare milă, o mai mare iubire nu este. Atunci cum să desnădăjduesc, cum să nu aibă toți încredere? Dumnezeu s'a făcut om și pentru oameni s'a răstignit.

Miluește mă dar, Dumnezeule, după mare mila ta, ce ai avut-o când pe unul născut Fiul tău l ai dat pentru noi prin care ai ridicat păcatele lumii, prin a cărui sfânta cruce pe toți oamenii i ai luminat, prin care toate le ai înnoit în cer și pe pământ. Spală-mă curat, Doamne, cu sângele lui, luminează-mă cu smerenia lui înnoeste-mă cu învierea lui.

Miluește-mă, Dumnezeule, nu după mila ta cea puțină, căci puțină e mila ta când slobozești pe oameni din ticăloșia trupească, mare e însă când ierți păcatele și cu harul tău ridici pe oameni deasupra celor pământești. După această mare milă a ta mă miluește, Doamne. Intoarce mă la tine, șterge mi păcatele, sfințește-mă cu harul tău cel sfânt.

Femeia și căsnicia

(Urmare)

Cea mai mare datorie a urmașilor Evei, e nașterea de fii. Căsnicia nu-i lăsată numai spre îndestuliri personale și inferioare. Așa judecă Tobie, când grăia către Dumnezeu în ziua nunții sale: „Iată iau pe această soră a mea, nu pentru împlinirea poftelor mele...”

Nici un motiv nu poate substa spre a feri femeia de maternitate. „Dimpotrivă, „Domnul este cu” fiecare mamă binecuvântată; întocmai ca și cu Maria din Nazaret. Și după cum Maria a născut un Mântuitor, așa și oricare mamă naște un mântuitor al rasei care apune, un mântuitor al viitorului plin de întrebări „un mântuitor al ei propriu” zice Serillanges.⁵

Știința biologică învață, că fecunditatea e pentru femeie nu numai un factor de euforie intelectuală și morală ci și unul de armonioasă dezvoltare fizică.⁶

⁵ Vezi: Dr. Vallette: Les pratiques anticon. et leur inconv. physiol. et pathol. pour la femme (dans: L'Eglise et l'eugénisme) Paris.

Față de marea desvinovățite, cea a limitării numărului de copii, de teama de a nu-i putea susține, trebuie știut următoarele. Tot Dumnezeu care a zis: „Fiți rodnici și vă înmulțiți și umpleți pământul” a zis și „nu vă îngrijiți pentru viața voastră, ce veți mânca...”

Pentru motive spirituale însă, se pare că Biserica apuseană se oprește și ia în socotintă problema limitării numărului copiilor. Atunci când e vorba de pericole morale pentru copiii deja existenți ori pentru cei cari vin. Când s'ar putea întâmpla să nu le poți asigura copiilor, nu o bunăstare materială, ci când n'ai avea puțința de a le asigura o educație convenabilă. În cazuri de acestea bine motivate, autorii apuseni, gândindu-se probabil la cuvintele Mântuitorului: „Mai bine era de omul acela dacă nu se mai naște” (Mat. XXVI, 24) ori: „Mai de folos i-ar fi dacă cineva i-ar pune de gât o piatră de moară...” (Luca XVII, 2) și la cuvintele Apostolului Pavel: „Să nu vă lipsiți unul de altul de

datoria căsătorească, fără numai cu bună învoială până la o vreme" (I Cor. VII, 5), recomandă sarcina abstenenței totale dela raporturile conjugale.¹

E folosirea a ceea ce numesc alți autori, metoda: Ogino-Knaus-Smulders; și care constă în a alege ca perioade pentru datoriile conjugale pe acelea, când, conform voinței naturii (nu din cauza practicelor vițioase) nu se întâmplă fecundație.²

Cum spuseși însă, acestea sunt griji de ale bisericii apusene. Eu nu pomenesc de ele aci, fiindcă ar fi recomandabilă această metodă, ci pentru ca să fie prevenite femeile Bisericii noastre în cazul când știu de ea. În românește n'am găsit ceva ce să se ocupe din punctul de vedere al Bisericii, cu metoda aceasta. Dar și până voju întâlni o altă opinie mai autorizată ca a mea în problema aceasta, inclin să cred, că metoda Ogino-Knaus, nu-i cu totul infailibilă — ca oricare descoperire de altfel. Această metodă apoi, chiar sigură de ar fi, poate indemnă nu numai pe cei cu familii grele ci și pe cei necăsătoriți la socoteli egoiste. Pe cei căsătoriți îi poate ispiti s'o folosească până la abuz ducându-i la neomaltusianism.

De aceea, femeilor, înțelepciunea creștină vă îndeamnă să nu opriti viața. Să nu-i ziceți: „Destul! Mai departe nu!” Dacă aveți vreo neputință ori vreo nedumerire în privința aceasta, după ce ați ascultat îndemnul doctorilor trupești — căci de sigur i-ați consultat — întrebați mai ales pe doctorii sufletești, pe duhovnici, urmându-le sfatul ca unora cari tâlcuiesc voia lui Dumnezeu.

Pr. Gh. Perva.

An nou — făptură nouă

Creștine și frate, când pășești într'un an nou, gândește-te și la făptura cea nouă care trebuie să se facă sufletul tău pentru a plăcea lui Dumnezeu.

Fă-ți acum o socoteală, ușoară de tot în sine, dar nespus de trebuitoare pentru tine. Vezi cât de departe ai stat de Mântuitorul până acum. Ai simțit chemarea Lui? Știi că fără El îți va fi viața un „lad”? Atunci ia-o dela capul anului cu Dânsul. Roagă-L din ce în ce mai mult să te întărească întru dragostea Sa și să te învrednicească de Impărăția Lui.

Fiți făptura cea nouă, ca să poți dobândi viața cea veșnică. Desbracă-te „de omul cel vechi și te îmbracă în omul cel nou”. Coloseni 3, 9.

Gândește-te bine: tu ești chipul lui Dumnezeu, ești plătit cu sângele Său, de ce stai departe de cel care te-a iubit, încât pe însuși Fiul Său l-a dat ca tu viață să ai și mai mult să ai? Leapădă-te de „făptura cea veche”, de obiceiurile cele vechi, de necredința

¹ Abbé Jean Viollet: Morale Familiale, ed. Mare fam. Paris, 1933 p. 65.

² Vezi: L'Eglise et mariage, ed. Mar. et fam. Paris, 1937.

și neobișnuința la rugăciuni, de nelubirea de Dumnezeu și de oameni și de toate celelalte păcate și vino la Iisus. Rămâni cu El, căci către seară este viața ta și nu se știe ce-duce 1940. Lasă pe Hristos să trăiască în tine, strigând ca și dumnezeescul Apostol Pavel: „De acum nu mai trădesc eu, ci Hristos trădește întru mine”. Galateni 2, 20.

Și să știi că la rugăciunile tale se adaugă totdeauna și cele ale Bisericii, că așa să-ți ajute Dumnezeu în 1940 și întru mulți ani!

Vasile Șt. Guza
student teolog-Arad

Citești tu cărți frumoase?

Către sfârșitul frumoasei și sguduitoare sale cuvântări de pe munte, Mântuitorul atrage atenția oamenilor să se ferească de „profeții cel mincinosi”.

Profeții mincinoși sunt acei bărbați, cari răspândesc printre oameni învățături false, numai pentru a profita materialicește de pe urma credulității mulțime.

Și oricât de multă silință își dau ei, ca să-și ascundă adevăratele lor intenții, noi îi vom putea cunoaște după faptele lor cele rele.

„Din fructele lor îi veți cunoaște... căci orice pom bun poame bune face, dară pomul putred poame rele face” (cf. Gheorghiu: Ev. Matei II, p. 284—89).

Iată sentința clasică a Mântuitorului, rămasă valabilă pentru toate timpurile, după care se poate judeca individul ca și o instituție. — Din roadele lor îi veți cunoaște — adică după cecece au produs pe teren social, fie în familie, societate sau stat.

Precum se întâmplă cu pomul, așa e și cu cartea.

Căci dacă un pom bun aduce totdeauna rod bun, iar un pom rău ar fi contra firei să aducă roadă bună, așa și citirea unei cărți bune, zidește sufletește, iar citirea cărților rele otrăvește sufletele.

A citi o carte înseamnă a sta de vorbă cu autorul ei. Iară cum autorul la scrierea cărții pune suflet din sufletul lui, a-i citi cartea înseamnă a-ți împioria din zestrea lui sufletească.

Roadele unei cărți frumoase vor fi întotdeauna, frica de Dumnezeu și rușinea de oameni, iar cartea rea va avea drept roadă necredința și fărădelegea.

De cartea cea rea, așăfătoare de patimi, se folosesc sectarii, comuniștii și toți pretinșii educatori ai tineretului și mulțimei, cari le otrăvesc sufletele și caută destrămarea așezămintelor noastre de stat și bisericești.

Mal în toamnă la Arad, o scrisoare anonimă amenință cu moartea pentru 2000 Lei, pe Președintele „Camerel Agricole”.

Purcezând dela suma bagatelă, poliția dă cu socoteală că nu poate fi decât tapta unor minori.

Se adresează la o școală secundară, se strâng extemporalele dele 2 clase inferioare și cu ajutorul unui grafolog desleagă enigma, iară dol elevi mărturisesc că au făcut-o în urma citirii unor căți aventuroase.

Norocul, că dela o vreme încoace, este pătrunsă de menirea cărții folositoare, întreaga societate.

Și cum pericolul de otrăvire a sufletelor este mai mare pentru mulțimea poporului, s'a și început cu ti-

părirea cărților — în duhul credinței strămoșești — pentru popor.

Să amintim aici de tipărirea Bibliei Carol II — din inițiativa regală, după textul ebraic și grecesc, ca o armă în lupta cu sectarii.

Iar Fundația Regală răspândește în popor, cărți de felul „Învățăturii credinc. Domn Neagoe către fiulul său Teodosie” — o carte de concepție creștină despre lume și stat.

La Sibiu, din inițiativa I. P. Sf. M tropolit Nicolae, s'a întemeiat pentru popor biblioteca „Venți la Hristos” de unde cărți, ca: Malca Domnului, Cinstirea sf. icoane etc. n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui creștin.

Dar cartea care, prin natura ei, nu se lasă a fi lipsită din nici o casă este calendarul.

În calendar își trece stăpânul casei socotelile lui gospodărești, iar școlarul îl deschide pentru a-și număra zilele de vacanță.

Un calendar însă bine întocmit de mai înainte, pentru a înălța mintea cetitorilor „la cele nalte” se cere isplăcit mai deaproape.

Așa este „Calendarul creștinului ortodox, 1940” redactat de P. C. Păr. protopop C. Magieru, al cărui meez îl formează, articolele edificatoare, însoțite de ilustrații atât de sugestive, încât mișcă și inimile cele mai împietrite.

Faceți, fraților, să nu lipsească din casa nici unul creștin, căci aduce un strop de îndulcire, în paharul amarăciunilor vieții, pe cari le îndurăm cu toții.

Pr. T. Magos

Avantajile subscrierilor la bonurile de înzestrare

Bonurile pentru înzestrarea armatei produc o dobândă de 4 $\frac{1}{2}$ %.

Pentru cei cari subscriu până la 1 Martie 1940 dobânda este de 5,25%, pe primul an.

Termenul de rambursare este un termen scurt de 3 și de 5 ani.

Fiecare bon cuprinde însă și un talon fracționar, care reprezintă 30 la sută din valoarea bonului emis pe 5 ani, și 20 la sută din valoarea bonului de 3 ani. Acest talon fracționar poate fi încasat după 6 luni dela data emiterii.

„Bonurile pentru înzestrarea armatei” sunt scutite de orice impozite sau taxe, prezente și viitoare.

Cum se pot cumpăra bonurile

„Bonurile pentru înzestrarea armatei” pot fi cumpărate în Capitală și provincie la oricare din sediile următoarelor instituții:

Banca Națională a României, centrale și sedii;

Administrațiile financiare;

Casa Națională de Economii și Cecuri Poștale;

Institutul Național al Cooperăției;

Casa de Depuneri și Consemnațiuni, precum și la băncile autorizate să primească subscrieri.

Celor cari vor cumpăra bonuri până la data de 1 Martie 1940, li se acordă o bonificație de 7,5 la mie și li se plătește dobânda anticipat pe primul semestru. Prin aceasta dobânda pe primul an revine la 5,25%.

Dacă vă prezentați imediat la una dintre instituțiile autorizate, puteți căpăta pentru suma de 970 lei un bon în valoare nominală de 1000 lei.

Cum puteți folosi bonurile

Puterea de circulație a bonurilor de înzestrare va fi cu mult mai mare decât a titlurilor de Stat obișnuite, grație facultăților speciale cu care au fost dotate.

Astfel, bonurile de înzestrare vor putea fi lombardate la Banca Națională a României, la Casa Națională de Economie și Cecuri Poștale și la Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

Talonul fracționar, de 20 sau de 30% din valoarea bonului, va putea fi încasat separat și în întregime după 6 luni dela emiteria bonului. Acest talon fracționar va reprezenta deci o depunere la vedere cu dobânda excepțională de 4 $\frac{1}{2}$ % la sută, de care nu se bucură nici o depunere la vedere.

O altă facilităate de circulație a „Bonurilor pentru înzestrarea armatei” stă apoi în faptul că începând cu 15 zile înainte de expirarea termenului lor, aceste bonuri vor putea servi la valoarea lor nominală pentru plata de impozite și taxe datorate Statului.

Informațiuni

Mulțumită arhierescă. P. S. Sa Părintele Episcop Andrei mulțumește pe această cale tuturor P. C. Protopopi și Preoți cari l-au felicitat de Sfintele Sărbători și de Anul nou. Le urează tuturor pace sufletească și bogate roade duhovnicești întru păstoria turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii.

● Sărbătoarea Anului nou la Arad s'a desfășurat după vechile noisire datini creștinești. La Catedrală Sf. Liturghie a servit-o P. C. S. Părintele C. Magieru vicar-revizor ep. asistat de un sobor de șapte preoți și un diacon.

În cadrul serviciului liturgic, la ieșirea cu sf. Evanghelle, P. S. S. Episcopul Andrei a hirotesit de protoiereu-onorar pe P. C. S. Părintele Calus Turicu, mult ostentivul consilier referent cultural al Eparhiei Aradului.

Doxologia de Anul nou a fost pontificată de P. S. S. Episcopul Andrei asistat de 12 preoți și 2 diaconi, în prezența autorităților civile și militare. A vorbit P. S. Sa înălțător și îndulșător până la lacrimi, despre datorită față de „Patrie” și față de armata ei.

● **Distincții.** P. S. S. Episcopul Andrei a acordat cu prilejul Anului nou dreptul de a purta brâu roșu preofului Alex. Gligor din Hălmăgel (prof. Hălmăgiu) pentru construirea bisericii și înținerea ei în stare de curățenie, pentru ordinea dela Oficiul parohial și tactul pastoral, precum și diaconul Constantin Rudneanu, profesor la Școala Normală ortodoxă din Arad, pentru bunele servicii ce le a adus ca educator al tinerimii și scriitor bisericesc și pentru toată activitatea desfășurată în Arad și în Episcopia Aradului.

● **Vizită istorică.** Victor Emanuil regele-împărat al Italiei cu regea-impărăteasă au făcut Papel Pius XII o vizită oficială. Papa a întors vizita desfășurată cu un ceremonial imperial, în aclamațiile Romei fasciste și catolice.

Vizita aceasta istorică petrecește pacea dintre Quirinal și Vatican. Multe decenii, dela 1870, cele două coline s'au vrăjmășit de dragul primatului puterilor temporale. De acum înainte, după spusa papei, pe cele două maluri ale Tibrului vor înflori ramuri de maslin.

● **O frumoasă danie creștinească** a fost făcută de Sf. Sărbători pe seama copiilor săraci dela Școala primară Nr. 5 din Arad-Șegă, de către D. ni: Ing. Șt. Mateescu și Brutus Păcurariu, secretarul Camerei de Industrie și Comerț din Arad, cari au donat din partea Soc. „Amicii Copiilor”, suma de lei 8.000 și material pentru 5 rochițe. Din această sumă s'au confecționat felurite articole de îmbrăcăminte pentru copiii cei mai lipsiți.

Încrămăci această frumoasă danie pentru că ea evidențiază că mizeria omenească găsește în sufletul intelectualilor noștri sentimente creștinești de adâncă înțelegere și binevoitor sorijin. (D. T.).

● **Reveniri la biserică străbună.** În comuna *Buteni* au revenit la Ortodoxie: Teodor Pantea, Florița Voian dela bapțiștii și Ana Stoica născ. Simon dela uniți.

● **NOTĂ.** Vom trimite gratuit tuturor Oficiilor parohiale Calendar de birou și de portofoliu pe anul 1940. — DIECEZANA-Arad.

Poșta Redactorului

Un scurt răspuns la niște „Insemnări” tardive.

Ziarul „Vestul” din Timișoara în Nr. 2351/940, sub semnătura d-lui S. (ever) B. (ocu) aduce oarecari învinuiri redactorului revistei „Biserica și Școala”, că ar declara războiu... papei dela Roma, tocmai în apropierea Nașterii Domnului.

Învinuirea este neîntemeiată deoarece „războiul” pe care l-a declarat redactorul dela „Biserica și Școala” nu privește pe papa dela Roma, ci unele afirmațiuni nefericite pe care le-a făcut d-l S. Bocu în Memoriile d-sale, — și acest războiu nu s'a declarat în preajma Nașterii Dom-

nului, ci în Nr. 34 din 20 Aug. 1939 al revistei Biserica și Școala.

Față de aceste „Insemnări” facem d-lui S. Bocu o întreită rugare:

1) Să nu atribue părintelui Felea idei, sentimente și atitudini ce nu le are, cum ar fi cele de ură, sau insinuaerea perfidă că este un agent al germanismului pe meleagurile Ardealului. Pentru că e inelegant.

2) Să recitească și să mediteze ce s'a scris în numărul mai sus arătat al rev. „Biserica și Școala”, pentru că d sa nu a răspuns decât evasiv la ce s'a scris acolo despre unele din rătăcirile d-sale pe drumurile și răscrucile neamului românesc.

3) Să se iase de istoria politico-religioasă a Ardealului, pentru că o întoarce pe dos. D sa apără memoria lui Atanasie și în acelaș timp constată și recunoaște că prin „orânduirea Providenței” ne-a reconvertit un călugăr (Visarion?). Dar, d-le Bocu, în Dumnezeu nu se poate admite nicio contradicție. Așa ne învață Dogmatica. Sau catolicismul habsburgic a fost dela Dumnezeu și atunci acțiunea călugărului Visarion nu putea să fie „orânduirea Providenței”, — sau el nu a fost dela Dumnezeu și atunci acțiunea reconverțirii a fost cea providențială. Tertium non datur. Lasă că de fapt nu a fost vorba nici de reconverțire și nici de roade culese din luptele cu catolicismul cel puțin în anii căți s'au scurs între 1700—1744.

Lasă-te de istorie, d-le Bocu, și nu mai face gălceavă. Căci dacă d-ta aperi pe Atanasie atunci admiți cu aprobare că o lege ca și o țară, mai ușor și mai bine se tradează decât se apără, — și dacă d-ta afirmi că Bucureștii, Târgoviștea și Râmnicul — în epoca lui Brâncoveanu — încetaseră pe la 1700 să mai aibă o misiune românească, spui prapăstii și erezii cari tradează o masivă, invincibilă și iremediabilă ignoranță.

No. 213/1939.

Comunicate

În Circulara Nr. 156/1939 relativ la alegerile de membri pentru Adunarea Eparhială a Timișoarei s'a strecurat o eroare de tipar și anume: *Parohia Izvin* este arătată ca aparținând la circumscripția Belinț, deși după hotărârea Consiliului Eparhial plener, ținut în 14 Decembrie a c. la Timișoara, *această parohie a fost repartizată la circumscripția electorală Recaș.*

Parohia Crivobara este arătată ca aparținând la circumscripția Balinț, deși, tot în hotărârea de mai sus, *această parohie a fost repartizată la circumscripția electorală Cuveșdia.*

Prin aceasta se face cunvența rectifi care. Arad, în 29 Decembrie 1939.

† **Andrei**
Episcopul Aradului,
ca Episcop-locuitor al Timișoarei

Nr. 8266/1939.

Comunicăm în copie adresa Direcțiunii Generale a C. F. R. Nr. 139.062. R. A./1939, Direcțiunea Comercială, prin care ni-se comunică nouile dispozițiuni cu privire la vizarea carnetelor cu 50% reducere, cu începere dela 1 Ianuarie 1940.

COPIE: După adresa Direcției Comerciale C. F. R. Nr. 139062. R. A./1939. Dir. Personalului din Minist. Cultelor. — „Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că dela 1 Ianuarie 1940, carnetele cu 50% reducere ale funcționarilor publici și membrii lor de familie, pot fi vizate, trimestriul, pe spațiile disponibile ce eventual unele din actualele carnete ar mai avea disponibile în interior, chiar dacă rubricile disponibile

pentru viză aparțin trimestrelor sau anilor expirați. În acest caz se vor anula cu cerneală mențiunile de dată necorespunzătoare scriindu-se în schimb, clar și vizibil, trimestrul și anul pentru care se face viza. Pentru carnetele expirate și cari nu mai au niciun spațiu disponibil pentru viză, Dir. Grală C. F. R. a aprobat să se atașeze acestora foi anexă pentru viză. Deoarece viza pe anexe se va face începând cu trimestrul Aprilie 1940, carnetele care pentru trimestrul Ianuarie 1940 nu au nici un spațiu disponibil pentru viză, vor fi vizate în mod excepțional, pe pagina a doua, pagina ce nu are niciun text imprimat. Se va menționa: „viză pentru trimestrul Ianuarie 1940” aplicându-se timbrul de drumuri pentru acest trimestru. Distribuirea anexelor pentru viză, anexe ce vor intra în vigoare la 1 Aprilie 1940, va începe chiar în cursul luni Ianuarie 1940. Nu se vor cere foi anexă decât pentru carnetele lipsite complet de rubrici disponibile pentru viză. Cererea și atașarea anexei se va face deci numai în momentul când toate rubricile din interiorul carnetelor destinate vizei sunt epuizate. Modalitățile de procurare și atașarea anexelor sunt următoarele: Se achită la orice casă C. F. R. suma corespunzătoare cantității de foi anexe solicitate, costul unei singure anexe fiind de lei 5.— Se recomandă a se concentra valoarea a cât mai numeroase anexe într-o singură chitanță, ușurându-se astfel operațiunile de control. Se înaintează chitanța împreună cu adresă din partea instituției D-Voastră, Diviziei C. 1. b. str. Fabrica de Chibrituri Nr. 3. Pe lângă adresă se va atașa un tablou în dublu exemplar cuprinzând următoarele date: numărul de ordine, numărul carnetelor pentru care se cer anexele, clasa, numele titularului, calitatea și numărul actului, Decretului sau deciziei de numire. Pentru membri de familie se va indica numărul actului de numire în serviciu a capului de familie, iar pentru copii data nașterii. Aceste tablouri se vor întocmi numai pe borderourile cu care de obicei se prezintă carnetele la viză. Anexele prevăzute cu numărul corespunzător al carnetului de identitate se vor elibera delegațiilor D-Voastră autorizați a le ridica. După primirea anexelor, acestea se vor completa de D-Voastră cu numele și calitatea titularului și cu semnă-

tura organului autorizat a semna ca emitent carnetele personalului. Anexele astfel completate se vor lipi pe partea interioară a ultimei coperți (pag. 3 a a coperții). Vă aducem la cunoștință că formularul anexă fiind strict socotit urmează a ni se înapoia orice exemplar stricat sau neutilizat, pentru a fi scăzut din evidență. Pentru exemplarele stricate nu se restituie costul Carnetele cu 75% reducere tip militar — având viza anuală, vor fi vizate în continuare pe anul viitor — în cazul când dispun de spațiul necesar. Pentru cele a căror spațiu pentru viză sunt epuizate se va cere foi anexe în condițiunile erătate mai sus. Din cauza numărului mare de cereri de foi anexe, Direcția C. F. R. nu va putea elibera aceste foi mai curând de 30 zile delo depunerea borderoului sus menționat.

Borderourile făcute pe alte formulare ca cele prevăzute mai sus se vor refuza”. Directorul Comercial, ss. Miculescu Șeful Serviciului, C 2, ss. Indes cifrabil.

În adresă nu se spune câte foi anexă să cerem, respective pentru câte trimestre începând cu 1 Aprilie 1940 Pentru uniformitate, fiecare preot va cere, pentru sine și pentru membrii familiei, câte 2 foi anexe. Cel cari au foi nefolosite în carnetele actuale, nu vor cere foi anexe. Cuc. preoți vor arăta și trimite P. C. Părinți protopopi tabloul de foi anexe necesare până la data de 30 Ianuarie 1940, cu datele și pe formularul de tablou arătat mai jos, trimițând și costul foilor anexe necesare, câte 5 (cinci) lei de fiecare foaie anexă. P. C. Părinți protopopi vor achita costul tuturor foilor anexă într-o singură chitanță, care se va trimite cu un tablou alfabetic după comune, după preot urmând membrii familiei preotului. În tablou se vor lua și preoții introduși în post, dar fără a avea încă salariul dela Stat, precum și a membrilor familiei lor. P. C. Părinți protopopi vor înainta tabloul cu chitanța până la data de 10 Februarie 1940. C. Preoți sunt invitați a observa termenul fixat, alfel se expun, a rămânea fără foi anexe. Comunicăm acti formularul de tablou ce este a se trimite atât de C. Preoți, cât și de P. C. Părinți protopopi, dimpreună cu raportul de cereri de foi anexă.

T A B L O U

Nr. crt.	Nr. carnetului	Clasa	NUMELE și PRONUMELE	Gradul	Comuna și Județul	Numele soției	Numele copiilor	Data nașterii copiilor			Nr. actului, decretului sau deciziei de numire.	Nr. foilor anexe cerute
								anul	luna	ziua		

În tablou se vor lua numai copiii minori. C. Preoți și P. C. Părinți protopopi vor înainta la tel câte un tablou pentru cântăreți bisericești cari au carnet, cât și pentru preoții penzionați și văduve preotese, fie că primesc pensie dela Stat sau dela Consiliul Eparhial. Pentru acest scop C. Preoți sunt obligați a întreba pe cei în drept din parohia dâșilor, dacă doresc sau ba a avea foi anexă, a încasa costul foilor anexă și a le trimite cu tablouri separate P. C. Părinți protopopi, tot la data indicată; iar P. C. Părinți protopopi le vor înainta cu tablouri separate, deodată cu tabloul preoților.

Arad, 2 Ianuarie 1940.

Consiliul Eparhial.

Nr. 8182—1939.

Concursuri

Pentru întregirea parohiei a II a (doua) vacantă din Nadăș, protopopiatul Șiria, se publică concurs din oficiu cu termen de 15 zile.

Venitele sunt:

1. Una sesiune parohială.
2. Stolele legale.
3. Birul legal și
4. Salariul dela Stat.

Parohia este de clasa I (primă) rurală.

Cererile însoțite de actele necesare sunt a se înainta Consiliului eparhial din Arad.

Arad, în 19 Decembrie 1939.

† ANDREI,
Episcop.

Traian Cibian,
consilier ref. eparhial.

Nr. 8183-1939.

Pentru întregirea parohiei a II-a (doua) vacantă din Bârzava protopopiatul Radna, se publică concurs din oficiu cu termen de 15 zile.

Venitele sunt:

1. Sesiunea parohială în estenținea ei de azi.
2. Stolele legale.
3. Birul legal și
4. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa I (primă) rurală*.

Cererile însoțite de actele necesare sunt a se înainta Consiliului eparhial din Arad.

Arad, în 19 Decembrie 1939.

† ANDREI,
Episcop.

Traian Cibian,
consilier ref. eparhial.

2-2

Nr. 7812/1939

Pentru întregirea prin alegere a parohiei Camna, protopopiatul Șiria se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”, devenită vacantă prin transferarea titularului, preot Aurel Lucea la altă parohie.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiune parohială constatătoare din 32 jug. cad. pământ, parte arator, parte fâneaș și 16 jug. pământ arător primit din ref. agrară ca răscumpărare a birului preotesc.

2. Casă parohială cu supraedificate și intravilan de 800 st. patraji.

3. Stolele legale.

4. 16 (șasesprezece) drepturi de lemne, competență din pădurea urbană și drept de pășunat.

5. Întregirea dotației dela Stat.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul său, va predica în fiecare Duminică și Sărbătoare și va catehiza la Școala primară, fără altă remunerație.

Parohia este de cl. I., dar în lipsă de cl. I., se admit și recurenții de cl. a II-a.

Concurenții vor cere aprobarea Prea Sfinției Sale Episcopului Andrei, pentru a putea candida, iar cererile de concurs, însoțite de actele necesare, le vor adresa Adunării Parohiale din Camna și le vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial.

Concurenții, cu încuviințarea protopopului și cu respectarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, se vor prezenta în Sf. Biserică, spre a și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie și pentru a face cunoștința alegătorilor.

În înțelegere cu Aurel Adamoviciu protopop.

Consiliul Parohial

2-3

Nr. 7821/1939.

Pentru îndeplinirea prin alegere a parohiei de cl. 2-a (doua) Traian (Ineu-Colonie), protopopiatul Ineu, devenită vacantă prin transferarea preotului Teofan Herbei la altă parohie, se publică concurs, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Uzufuctul sesiei parohiale, 32 jug. cad. pământ așezat prin reforma agrară.
2. Uzufuctul unul intravilan de 400 st. patraji.
3. Birul îndatinat.
4. Stolele legale.
5. Dotația dela Stat.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în Dumineci și Sărbători, va prevedea învățământul catihetic la școala primară, fără nici o remunerație.

Concurenții vor cere aprobarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Andrei, pentru a putea candida, iar cererile de concurs, însoțite de actele necesare, le vor adresa Adunării parohiale din comuna Traian (Ineu-Colonie) și le vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial.

Concurenții cu încuviințarea protopopului și cu respectarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, se vor prezenta în Sf. Biserică spre a și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie și pentru a face cunoștința alegătorilor.

Traian, (Ineu-Colonie), la 21 Noembrie 1939.

În înțelegere cu Mihai Cosma protopop.

Consiliul Parohial

2-3

Nr. 7183/1939.

Pentru întregirea prin alegere a postului de preot ajutor cu drept de succesiune, pe lângă parohia Ni olac Vulpe, din Jadani, protopopiatul Vinga, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Jumătate din sesiunea parohială.
2. Jumătate din stolele legale.
3. Jumătate din birul parohial.
4. Folosința în întregime a casel parohiale.

Parohia este de clasa I-a rurală.

Alesul ajutor de preot va îndeplini toate funcțiile preotesci, în și afară de biserică, va catehiza toți elevii, va conduce oficiul parohial și va plăti din al său impozitele după beneficiul său preotesc.

Concurenții cu binecuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Andrei, se vor prezenta în Sfânta Biserică din Jadani, în termenul concursual spre a și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict paragrafului 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile de concurs, cu anexele necesare, adresate Adunării Parohiale din Jadani, le vor înainta în termenul concursual Consiliului Eparhial din Arad.

În înțelegere cu Alexandru Bocșianu, protopop.

Consiliul Parohial

2-3